

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 1T/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014148
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Frátrik
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3119014148.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Michalom Frátrikom v trestnej veci obžalovaného W. Y. na hlavnom pojednávaní konanom 4. júla 2019 v Trenčíne, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný W. Y., narodený XX. septembra XXXX v E., H. republika, trvale bydliskom V., prechodne bydliskom bez prihlásenia C. C., B. C. č. XXX

je vinný , že

dňa 13.07.2018 prevzal od poškodenej Z. B. zálohu 1.526,- € na nákup materiálu určeného na realizáciu murárskych prác pri obnove bytového jadra bytu číslo 20 na adrese C., Q. S. XX, hoci už v čase prevzatia zálohy vedel, že prostriedky použije na výplatu robotníkov na inej stavbe, čím spôsobil poškodenej Z. B. škodu 1.526,- €,

teda

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

čím spáchal

prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno m) Trestného zákona a za aplikácie § 38 odsek 3, odsek 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody 6 (šesť) mesiacov s odkazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej Z. B., narodenej XX.XX.XXXX, bytom S. škodu 1.526,- €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín podal na Okresný súd Trenčín 12.03.2019 na obžalovaného obžalobu na tom skutkovom základe, ako je tento uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Súd vo veci podľa § 353 ods. 1 Tr. por. vydal 13.03.2019 trestný rozkaz 1T 10/2019, ktorým obžalovanému uložil trest odňatia slobody 6 mesiacov nepodmienečne (s poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zák.), na ktorého výkon obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenú škodu.

Obžalovaný proti v konaní vydanému trestnému rozkazu podľa § 355 ods. 1 Tr. por. 13.11.2017 podal odpor, v ktorom uviedol, že poškodenú úmyselne nezavádzal. Bola to len nešťastná zhoda okolností. Peniaze nepoužil pre seba a čiastočne vykonal murárske práce, konkrétne vymurovanie jadra, demontáž starého jadra, vodovodné rozvody a elektroinštalačné práce. Vráteniu peňazí sa nebráni a keď mu má byť uložený trest, tak žiada podmienený.

Postupujúc podľa § 355 ods. 3 Tr. por. súd vo veci nariadil termín hlavného pojednávania na 04.07.2019. Toto hlavné pojednávanie súd vykonal v neprítomnosti obžalovaného, keďže boli splnené podmienky takého postupu podľa § 252 ods. 2 Tr. por..

Pokiaľ obžalovaný v deň konania hlavného pojednávania, približne jednu hodinu pred jeho začiatkom, telefonicky oznámil, že sa hlavného pojednávania nezúčastní, nakoľko deň predtým vyrazil zo Salzburgu a nasadol na opačný vlak (č.l. 57), k tomu súd v prvom rade dodáva, že obžalovaný nepožadoval hlavné pojednávanie odročiť, ale len oznámil dôvod jeho neúčasti na ňom. Ďalej, pokiaľ aj obžalovaný svoju neprítomnosť ospravedlnil popísanými skutočnosťami, súd toto ospravedlnenie vyhodnotil ako nedôveryhodné, obštrukčné a špekulatívne, ktorého cieľom bolo oddialiť konečné rozhodnutie vo veci. V načrtnutej súvislosti súd dáva do pozornosti, že hoc obžalovanému podľa jeho vlastného vyjadrenia údajný dôvod nemožnosti dostaviť sa na hlavné pojednávanie bol známy deň pred konaním hlavného pojednávania, obžalovaný tento súdu oznámil telefonicky len približne jednu hodinu pred konaním hlavného pojednávania, teda oneskorene. Navyše, údajný dôvod nemožnosti dostaviť sa na hlavné pojednávanie obžalovaný súdu nijakým spôsobom nepreukázal. V neposlednom rade je potrebné zdôrazniť, že termín konania hlavného pojednávania bol obžalovanému známy s dostatočným časovým predstihom (predvolanie osobne prevzal 06.06.2019), a teda obžalovaný mal dostatok času na to, aby si svoje osobné veci mohol zariadiť tak, aby sa hlavného pojednávania zúčastnil.

Súd preto po preskúmaní spisu a vyhodnotení vyššie popísaného prístupu obžalovaného k veci, dospel k záveru, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného na hlavnom pojednávaní a zároveň obžaloba bola obžalovanému riadne doručená (obžalobu osobne prevzal 24.04.2019), obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný (predvolanie osobne prevzal 06.06.2019), boli zachované všetky práva obžalovaného podľa § 252 ods. 2 písm. b) Tr. por. a obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený (predvolanie osobne prevzaté 06.06.2019). Preto súd aplikujúc 252 ods. 2 v spojení s § 255 ods. 2 Tr. por. rozhodol, že hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného.

Po prednese obžaloby na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie čítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania (podľa § 258 ods. 4 Tr. por.), výsluchom poškodenej Z., čítaním zápisnice o výsluchu svedka JUDr. Q. K. (podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), ako aj čítaním listinných dôkazov v spise sa nachádzajúcich, konkrétne príjmového pokladničného dohľadu (č.l. 29), správy Mesta Trenčín (č.l. 30), správy Sociálnej poisťovne (č.l. 32), odpisu z registra trestov týkajúceho sa obžalovaného (č.l. 34), výpisu z ústrednej evidencie priestupkov týkajúceho sa obžalovaného (č.l. 36) a odporu podaného obžalovaným (č.l. 51).

Obžalovaný 18.01.2019 ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, uviedol, že si je plne vedomý, že prevzal od poškodenej peniaze, a to 1.526,- €. Povedal jej, že za peniaze nakúpi materiál určený na dokončenie prác na jej byte v Trenčíne na ulici Q., ktorý si poškodená za jeho prítomnosti v Merkury markete v Trenčíne aj vybrala. Peniaze nepoužil na nákup materiálu, ale na vyplatenie robotníkov na inej stavbe. V čase, keď aj peniaze mal, tieto poškodenej nevrátil, ale použil ich na iné účely. Poškodenej chcel peniaze vrátiť do konca roka, lebo mal dokončiť práce na bytovke v obci Považany, avšak toto sa mu nepodarilo. Budú mu však vyplatené peniaze za práce na uvedenej bytovke, pričom sa už kontaktoval s poškodenou a dohodli sa, že jej peniaze prevedie prostredníctvom Slovenskej pošty. Jeho konanie ho

mrzí, je si vedomý toho, že poškodenú uviedol do omylu a spôsobil jej škodu tým, že jej peniaze použil na iné účely, ako na tie, na ktoré mu ich poškodená dala. Túto škodu však chce uhradiť a to urobí v najbližších dňoch.

Poškodená Z. B., nar. XX.XX.XXXX pri jej výsluchu na hlavnom pojednávaní v podstate zotrvala na tom, čo uvádzala už v prípravnom konaní, keď uviedla, že v mesiaci jún 2018 sa rozhodla, že prerobí svoj byt č. 20 na 5. poschodí na adrese C., Q. S. XX, kde býva. Konkrétne chcela vykonať rekonštrukciu bytového jadra. 20.06.2018 jej zatelefonoval obžalovaný s tým, že by vykonal obhliadku bytu a následne aj rekonštrukciu. Potom sa s obžalovaným stretla v byte, kde mu po vykonaní obhliadky na jeho požiadanie vyplatila zálohu 1.700,- € za prácu a na nákup materiálu, pričom toto prebehlo v poriadku. Čo sa týka sumy 1.700,- € je teda všetko v poriadku. Následne 11.07.2018 obžalovaný začal s rekonštrukciou bytu, pričom už dňa 13.07.2018 si od nej vyžiadal ďalšiu zálohu 1.526,- €, o čom má aj doklad, ale ešte predtým, ako mu zálohu vyplatila, išli spolu do predajne Merkury marketu v Trenčíne na Bratislavskej ulici, kde si vybrala dlažbu a ostatné veci potrebné k dokončeniu rekonštrukcie bytu. Od tej doby, kedy obžalovanému vyplatila druhú zálohu, obžalovaný už nepokračoval v rekonštrukcii bytu, viackrát mu telefonovala, ale on ju len zavádzal so slovami, že príde na druhý deň, lebo musí robiť aj na iných zákazkách. Potom sa s týmto problémom obrátila na svedka JUDr. Q. K., ktorý zatelefonoval obžalovanému, ktorý mu povedal, že na prácach nemôže pokračovať a že finančnú hotovosť poškodenej vráti. Uviedol aj to, že za peniaze ktoré mu poškodená vyplatila, žiadny materiál nenakúpil, ale ich použil na iný účel. Odvtedy sa obžalovaný zatajovať a prestal komunikovať. Naposledy jej telefonoval dvakrát asi v polovici januára 2019 s tým, že jej pošle sumu 500,- €, avšak do konania hlavného pojednávania jej nič neprišlo. Odvtedy sa neozval. Podvodným konaním obžalovaného jej vznikla škoda 1.526,- €.

Svedok Q.. Q. K., nar. XX.XX.XXXX 22.02.2019 ku skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, vypovedal, že v mesiaci august 2018 ho požiadala o pomoc jeho známa poškodená s tým, že obžalovaný u nej vykonáva rekonštrukciu bytového jadra na adrese Trenčín, Q. S. č. XX, práce na rekonštrukcii bytu začal, ale po tom, ako od poškodenej zobral druhú zálohu 1.526,-€, viac už na rekonštrukcii bytu nepokračoval. Preto ho poškodená požiadala, aby obžalovanému zatelefonoval, keďže poškodenej sa začal vyhýbať. Poškodená mu poskytla telefónne číslo na obžalovaného, tomuto osobne zatelefonoval a keď mu telefón nebral, tak som mu 06.08.2018 a 10.08.2018 poslal SMS správu. Po druhej správe mu obžalovaný zatelefonoval a v rozhovore uviedol, že ho táto situácia mrzí a že za druhú zálohu nenakúpil žiadny materiál, pričom už pri preberaní druhej zálohy vedel, že dohodnuté práce pre poškodenú nedokončí z dôvodu, že nemal zamestnancov, pracovali v Dolnej Súči a má aj nejaký problém s lešením na stavbe. Peniaze od poškodenej prevzal, aby vyriešil iný problém. Následne sa sa ho opýtal, či si je vedomý toho, že sa dopustil na poškodenej podvodu k čomu uviedol, že si je toho vedomý a že peniaze poškodenej vráti v troch splátka po 500,- €. Keďže obžalovaný poškodenej splátku neuhradil a prestal komunikovať, tak mu 11.09.2018 poslal SMS, že poškodená podala v tejto veci trestné oznámenie. Na túto SMS už obžalovaný nereagoval.

Z príjmového pokladničného dokladu vyplynulo, že poškodená obžalovanému odovzdala sumu 1.526,- € (326 + 1.200) ako zálohu predstavujúcu doplatok za dlažbu a obklad do kúpeľne.

Zo správy Mesta Trenčín z 14.01.2019 vyplynulo, že mesto neevидуje priestupok, ktorý by spáchal obžalovaný a prejednával Mestský úrad v Trenčíne.

Z odpovede Sociálnej poisťovne z 07.01.2019 vyplynulo, že obžalovaný k uvedenému dátumu bol vedený v evidencii Sociálnej poisťovne ako platiťel poisťného.

Z odpisu z registra trestov GP SR z 28.02.2019 vyplynulo, že obžalovaný bol v období od roku 1989 do 2/2019 celkom trinásťkrát trestne stíhaný, a to za rôznorodú, prevažne majetkovú trestnú činnosť. Už v roku 2003 mu bol uložený prvý nepodmienečný trest odňatia slobody, a to v súvislosti so spáchaním trestných činov marenia výkonu úradného rozhodnutia a podvodu. Ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody bol obžalovanému uložený v roku 2005 v súvislosti so spáchaním trestného činu úverového podvodu. Naposledy bol obžalovaný odsúdený trestným rozkazom Okresného súd Trenčín 4T 102/2017 z 11.08.2017, právoplatným 31.08.2017, a to v súvislosti so spáchaním trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody 30 mesiacov, ktorého výkon súd podmienične odložil a obžalovanému určil skúšobnú dobu podmieničného odkladu výkonu trestu odňatia slobody 48 mesiacov, pričom skúšobná doba plynie do 01.09.2021.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR z 28.02.2019 vyplynulo, že obžalovaný sa v období od 19.02.2015 do 28.02.2019 dopustil celkom troch priestupkov. V dvoch prípadoch sa jednalo o priestupok na úseku dopravy. Obžalovaný tiež ale spáchal priestupok na tom skutkovom základe, že si niekedy začiatkom mesiaca február 2015 od Z. M. v C. mal zobrať zálohu 170,- € na nákup stavebného materiálu, ale tento nedodal a ani nevrátil zálohu, čím poškodenému spôsobil škodu 170,- €.

Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, zhodnotiac vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por., súd dospel k záveru, že bez akýchkoľvek rozumných pochybností sa skutok, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu, stal, tento vykazuje všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a tento spáchal obžalovaný.

Objekt a subjekt skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 Tr. zák., súd len stručne uvádza, že objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane cudzieho majetku pred spôsobením škody na ňom zo strany páchatel'a tohto trestného činu. Subjekt (páchatel') je pritom vymedzený všeobecne („kto“), a teda páchatel'om tohto trestného činu môže byť ktorákoľvek osoba spĺňajúca predpoklady trestnej zodpovednosti (§ 22 a 23 Tr. zák.).

Pokiaľ ide o naplnenie objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., vyžaduje sa konanie, ktorým páchatel' na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a zároveň spôsobenie na cudzom majetku malej škody. I naplnenie tohto znaku skutkovej podstaty bolo v konaní vykonaným dokazovaním bez akýchkoľvek pochybností dokázané.

Vyplynulo totiž, že obžalovaný od poškodenej na jeho žiadosť prevzal zálohu 1.526,- € na nákup materiálu určeného na realizáciu murárskych prác pri obnove bytového jadra bytu, ktorý obýva poškodená, hoci už v čase prevzatia tejto zálohy vedel, že prostriedky použije na výplatu robotníkov na inej stavbe. V toho dôsledku bola poškodenej spôsobená škoda rovnajúca sa prevzatej zálohe. Toto bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo z výsluchu obžalovaného, poškodenej B., svedka Q.. K. i oboznámeného príjmového pokladničného dokladu.

Je najmä potrebné zdôrazniť, že obžalovaný sa k spáchaniu stíhaného skutku už v prípravnom konaní v celom rozsahu doznať. Pokiaľ v podanom odpore zmenil svoj postoj a uviedol, že poškodenú úmyselne nezavádzal a celé to bola len nešťastná zhoda okolností, túto zmenu postoja obžalovaného, resp. jeho obranu súd vyhodnotil ako nedôveryhodnú, účelovú, učenú s cieľom vyhnúť sa uloženiu nepodmienečného trestu, ktorého uloženie vzhľadom na v konaní vydaný trestný rozkaz (obsahujúci mimo iného i odkaz na § 49 ods. 2 Tr. zák. ako dôvod ukladania nepodmienečného trestu) musel rozumne predpokladať. Nedôveryhodnosť a účelovosť obrany obžalovaného pritom vyplýva z viacerých skutočností. V prvom rade je potrebné uvedomiť si, že obžalovaný svoj postoj k stíhanému skutku zmenil až po tom, ako mu bol doručený už spomenutý trestný rozkaz. Ďalej tiež z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný viackrát vrátenie peňazí poškodenej prisľúbil, pričom svoje sľuby nikdy nedodrжал. Dokonca napriek tomu, že vrátenie peňazí poškodenej deklaroval aj v podanom odpore i toto sa ukázalo ako zavádzajúce, keďže do konania hlavného pojednávania poškodenej nevrátil nič a ani sa s ňou neskontoval. Aj toto potom nepochybne má určitú výpovednú hodnotu vo vzťahu k dôveryhodnosti obžalovaného. Rovnako v tejto súvislosti nemohol zostať nepovšimnutý postoj obžalovaného v konaní, keď mu nepochybne bola daná možnosť riadne sa pripraviť na hlavné pojednávanie, na toto sa dostať a osobne situáciu vysvetliť, presvedčiť súd o svojej obrane, pričom len v dôsledku jeho popísaného ľahostajného postoja sa svojou neúčastťou na hlavnom pojednávaní o túto možnosť pripravil. V neposlednom rade tiež neuniklo pozornosti súdu, že obžalovaný bol už v minulosti viackrát odsúdený ako následok jeho podvodného konania, za čo mu okrem iného boli ukladané aj nepodmienečné tresty odňatia slobody. V roku 2015 sa obžalovaný dokonca dopustil podvodného konania s rovnakým modus operandi (len pre to, že nebola spôsobená malá škoda, nejednalo sa o trestný čin, ale priestupok) ako v prípade stíhaného skutku. Nepochybne sa teda ohľadne obžalovaného jedná o osobu nielen schopnú, ale aj majúcu sklony k stíhanému konaniu. Práve z uvedených dôvodov je potom obranu obžalovaného potrebné považovať za nedôveryhodnú a účelovú.

Pokiaľ ide o naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. vyžaduje sa, aby páchatel' konal úmyselne (§ 17 Tr. zák.), a to vo forme priameho (§ 15 písm. a)

Tr. zák.), alebo nepriameho (§ 15 písm. b) Tr. zák.) úmyslu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný konal minimálne v nepriamom úmysle, keď vedel, že ak prevezme zálohu od poškodenej a túto nepoužije na určený ním deklarovaný a poškodenou požadovaný účel (nákup tovaru), ale na účel iný (vyplatenie robotníkov), poškodenú podvedie, pričom s týmto následkom bol uzrozumený, keďže sa takého konania dopustil. Tento záver súdu okrem iného vyplýva z už skorších odsúdení obžalovaného za totožnú (podvodnú) trestnú činnosť, keď následok podvodného konania bol obžalovanému nepochybne zrejmý.

Prihliadnuc na závery vyššie uvádzané bol obžalovaný uznaný vinným zo skutku tak, ako je tento uvedený vo výroku rozsudku, ktorým obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák..

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery u obžalovaného súd vychádzal z predpokladov podľa § 34 Tr. zák., pričom poukazuje najmä na to, že :

- obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., kde trestná sadzba je až 2 roky, čo je až 24 mesiacov,

- postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. boli u obžalovaného zistené dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l), keď sa ku skutku priznal a skutok úprimne oľutoval (v prípravnom konaní) a podľa § 36 písm. n), keď svojím prístupom k veci napomáhal orgánom činným v trestnom konaní v objasnení jeho trestnej činnosti a zároveň jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., teda že už v minulosti bol odsúdený za trestný čin (napríklad odsúdenia obžalovaného v rokoch 2003 a 2005 tak, ako sú tieto popísané vyššie); pri skúmaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bolo preto potrebné vychádzať z pomeru 2:1 v prospech poľahčujúcich okolností a aplikujúc § 38 ods. 3 a § 38 ods. 8 Tr. zák. upraviť trestnú sadzbu uvedenú vyššie znížením jej hornej hranice o jednu tretinu, teda vychádzať z trestnej sadzby až 16 mesiacov,

- obžalovaný (s odkazom na § 122 ods. 13 Tr. zák.) spáchal skutok podľa výroku tohto rozsudku 13.07.2018, teda v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, keď podľa trestného rozkazu Okresného súdu Trenčín 4T 102/2017 z 11.08.2017 táto plynie od 01.09.2017 do 01.09.2021; aplikujúc § 49 ods. 2 Tr. zák. teda obžalovanému musel byť uložený trest odňatia slobody nepodmienečný,

- obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku podľa výroku tohto rozsudku vo výkone trestu odňatia slobody; aplikujúc § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody teda obžalovaný musel byť zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prihliadnuc na všetky vyššie uvádzané skutočnosti ako aj vo výroku tohto rozsudku uvedené ust. Tr. zák., súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody 6 mesiacov nepodmienečne, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby upravenej podľa druhej odrážky vyššie. Takýto trest, aj s poukazom na v minulosti uložené i nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedúce k náprave obžalovaného, považoval za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným a výchovu obžalovaného k tomu, aby dobudúcna viedol riadny život. Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Aplikujúc § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému tiež uložil povinnosť nahradiť poškodenej škodu, spôsobenie ktorej, rovnako ako výška ktorej, vyplynuli z vykonaného dokazovania. Na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho,

komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.